

Проект
вноситься народними депутатами України
Ляпіною К.М., Шершуном М.Х.,
Бурлаковим П.М., Кальченком В.М.,
Слободяном О.В.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО УПАКОВКУ ТА ВІДХОДИ УПАКОВКИ

Цей Закон регулює відносини у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки з метою забезпечення екологічної безпеки, запобігання негативного впливу таких відходів на здоров'я людини і навколишнє природне середовище шляхом організації та координації діяльності з їх збирання та утилізації.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

упаковка - продукція, яка виготовлена з будь-яких пакувальних матеріалів та допоміжних пакувальних засобів, використовується для вміщення, захисту, збереження, переміщення, доставки та презентації товарів, від сировини до готових виробів, починаючи від виробника і закінчуючи користувачем чи споживачем. Упаковка поділяється на споживчу, групову і транспортну.

споживча упаковка – упаковка, яка становить товарну одиницю для споживача на момент купівлі;

транспортна упаковка – упаковка, яка призначена для переміщення та перевезення певної кількості товарних одиниць з метою уникнення механічного пошкодження при транспортуванні. Транспортна упаковка не включає контейнери для автомобільних, залізничних, водних та повітряних перевезень;

групова упаковка - упаковка, яка на момент купівлі становить групу певної кількості однотипного товару, незалежно від того чи вона продається кінцевому користувачу або споживачу, чи слугує лише як засіб доповнення у

момент продажу і її можна зняти, не завдаючи шкоди характеристикам продукції;

Предмет не може бути віднесений до упаковки, якщо він є складовою частиною продукту і призначений для вміщення, підтримки або захисту продукту протягом строку служби і всі елементи, призначені для використання, споживання чи утилізації разом.

Предмети, які розроблені та призначені для наповнення в момент продажу, предмети разового вжитку, що продаються, наповнюються та призначені для наповнення в момент продажу, вважаються упаковкою.

Пакувальні матеріали та допоміжні елементи, які інтегровані в упаковку, вважаються її частиною.

Допоміжні елементи, що приєднані до продукту, або долучені до нього та виконують функцію упаковки, вважаються упаковкою, окрім випадків, коли вони є невід'ємною частиною цього продукту і всі елементи призначені для споживання чи утилізації разом;

пакування – підготовка продукції до транспортування, зберігання, реалізації і споживання із застосуванням упаковки;

санкціоновані місця – місця для встановлення контейнерів, урн чи інших засобів, які застосовуються для роздільного чи змішаного збирання використаної упаковки та інших відходів;

відходи упаковки – упаковка або пакувальний матеріал, які втратили свої функції і не можуть бути в подальшому використані за призначенням в місцях утворення чи виявлення та яких їх власник повинен позбутися шляхом утилізації чи видалення;

життєвий цикл упаковки – усі процеси поводження з упаковкою, включаючи проектування, виробництво, кінцеве використання, утилізацію чи видалення;

зобов'язаний суб'єкт - суб'єкт господарської діяльності, який імпортує, виробляє упаковку та/або продукцію в упаковці, здійснює оптову чи роздрібну торгівлю товарів в упаковці, загальна маса якої перевищує 500 кг на рік;

кінцевий користувач продукції в упаковці – юридична або фізична особа, яка після використання продукції повинна позбутися відходів упаковки шляхом утилізації чи видалення;

оператор системи поводження з відходами упаковки (далі – оператор системи) – суб'єкт некомерційного господарювання зі статусом юридичної особи, діяльність якого відповідає вимогам цього Закону та здійснюється на

основі права оперативного управління в організаційних формах, які визначаються зобов'язаними суб'єктами;

поводження з упаковкою - діяльність, яка здійснюється з упаковкою та пакувальними матеріалами;

поводження з відходами упаковки - діяльність, яка спрямована на запобігання накопиченню відходів упаковки шляхом їх збирання, сортування, перевезення, зберігання, оброблення (перероблення), утилізації, видалення, знешкодження і захоронення, включаючи контроль за цими операціями;

система поводження з відходами упаковки (далі - система) – комплекс взаємопов'язаних та взаємодіючих організаційних, фінансових, матеріально-технічних, наукових та інформаційних заходів зобов'язаних суб'єктів, споживачів, органів державної влади та місцевого самоврядування у сфері поводження з відходами упаковки, спрямованих на запобігання негативного впливу відходів упаковки на здоров'я людини і навколишнє природне середовище, що координуються оператором системи на засадах некомерційного господарювання;

учасник системи – зобов'язаний суб'єкт, який уклав договір з оператором системи.

Стаття 2. Законодавство України про упаковку та відходи упаковки

Законодавство України про упаковку та відходи упаковки складається з цього Закону, законів України “Про відходи”, “Про охорону навколишнього природного середовища”, “Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення”, “Про житлово-комунальні послуги” та інших нормативно-правових актів України.

Стаття 3. Сфера дії цього Закону

Дія цього Закону поширюється на відносини у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки щодо забезпечення їх утилізації незалежно від місця та джерела їх використання та/або утворення.

Дія цього Закону не поширюється на експортну продукцію в упаковці, продукцію в упаковці, яка містить радіоактивні речовини та відходи упаковки, які віднесено законодавством до небезпечних відходів.

Стаття 4. Суб'єкти відносин у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки

Суб'єктами відносин у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки є:

зобов'язані суб'єкти;

кінцеві користувачі продукції в упаковці;

суб'єкти господарської діяльності, які здійснюють діяльність у сфері поводження з відходами упаковки;

споживачі, які визначені Законом України “Про захист прав споживачів”;

органи державної влади та місцевого самоврядування.

Стаття 5. Об'єкти правового регулювання у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки

Об'єктами правового регулювання у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки є суспільні відносини з питань:

господарської діяльності у сфері поводженням з упаковкою та відходами упаковки та їх транскордонного переміщення;

нормування обсягів утилізації відходів упаковки, стандартизації та сертифікації;

моніторингу, обліку і контролю;

інформування населення щодо стану навколишнього природного середовища та у сфері поводження з відходами упаковки.

Розділ II

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З УПАКОВКОЮ ТА ВІДХОДАМИ УПАКОВКИ

Стаття 6. Принципи державної політики у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки

Державна політика у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки будується на принципах:

державного управління і регулювання відносин у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки;

пріоритетності охорони здоров'я людини, підтримки та відтворення сприятливого стану навколишнього природного середовища;

зменшення питомої ваги упаковки на одиницю пакованої продукції;

науково обґрунтованого узгодження екологічних і економічних інтересів суспільства, суб'єктів господарювання;

сприяння створенню системи поводження з відходами упаковки;

усунення торгівельних бар'єрів при поводженні з упаковкою та відходами упаковки;

попередження накопичення відходів упаковки;

недопущення повторного використання упаковки при втраті її функціонального призначення або зниження якісних характеристик;

максимального залучення у господарський обіг відходів упаковки як вторинної сировини;

покращення санітарно-гігієнічних характеристик упаковки за рахунок зменшення в ній шкідливих речовин;

використання способів утилізації відходів упаковки, які забезпечують безпечність і мінімізацію шкоди здоров'ю людини та навколишньому природному середовищу;

нормування обсягів утилізації відходів упаковки;

забезпечення максимального повторного використання упаковки;

забезпечення придатності відходів упаковки до її утилізації;

організація контролю за місцями чи об'єктами утворення, розміщення, перероблення, утилізації та нагляд за місцями видалення відходів упаковки;

забезпечення обліку упаковки на ринку України та обліку утворення та використання відходів упаковки;

наближення вимог державних стандартів на технології виробництва упаковки та утилізації відходів упаковки до відповідних стандартів, прийнятих у Європейському Союзі;

доступності інформації у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки суб'єктів господарської діяльності, визначених відповідно до законодавства;

формування суспільної свідомості щодо необхідності підтримання сприятливого стану навколишнього природного середовища, поводження з упаковкою та відходами упаковки, економного використання ресурсів та залучення населення до роздільного збирання відходів упаковки.

Стаття 7. Упаковка та відходи упаковки як об'єкти права власності

Діяльність у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки може здійснюватися суб'єктами господарювання, якщо інше не передбачено законами України.

Упаковка та відходи упаковки, які знаходяться в господарському обігу є об'єктами права власності відповідно до законодавства.

Відносини права власності на відходи упаковки здійснюються відповідно до розділу II Закону України "Про відходи".

Стаття 8. Особливості стандартизації у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки

Стандартизації у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки підлягають:

вимоги щодо класифікації упаковки та відходів упаковки;

методи визначення присутності важких металів та інших небезпечних речовин в упаковці та їх впливу на навколишнє природне середовище з упаковки та відходів упаковки;

критерії вмісту вторинно перероблених матеріалів в упаковці для певних типів упаковки відповідно до технічних регламентів;

методи біологічної утилізації та вироблення компосту;

вимоги до маркування упаковки;

вимоги до гранично допустимих у складі упаковки шкідливих та небезпечних компонентів.

Стаття 9. Маркування та сертифікація упаковки

Упаковка підлягає маркуванню та сертифікації відповідно до вимог технічних регламентів.

Маркування упаковки здійснюється з метою забезпечення роздільного збирання, повторного (багаторазового) використання та утилізації відходів упаковки.

Маркування є засобом ідентифікації і класифікації відходів упаковки для їх використання як вторинної сировини у відповідних галузях промисловості.

Сертифікація передбачає встановлення відповідності упаковки або відходів упаковки характеристикам, які наводяться при маркуванні упаковки.

Сертифікат на упаковку надається на вимогу кінцевого користувача/споживача упаковки, а також на вимогу спеціально уповноважених органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування на будь-якій стадії життєвого циклу упаковки.

Стаття 10. Технічний регламент у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки

Поводження з упаковкою та відходами упаковки здійснюється у відповідності до технічного регламенту, встановленого згідно до законодавства органом державної влади, що визначає технічні вимоги до продукції, процесів чи послуг безпосередньо або через посилання на стандарти.

Стаття 11. Вимоги до упаковки

До упаковки та її виробництва встановлюються наступні вимоги:

відповідність нормам технологічного регулювання, стандартам;

обов'язкове маркування та сертифікація;

забезпечення відсутності шкідливого впливу на здоров'я людини.

Відходи упаковки, які піддаються біологічній утилізації, збираються окремо і не повинні містити речовини, які розкладаються за допомогою фізичних, хімічних та теплотехнічних процесів.

Упаковка повинна розроблятися, виготовлятися та реалізовуватися таким чином, щоб сприяти її вторинному використанню чи відновленню.

Відходи упаковки, які переробляються з метою відновлення енергії, повинні мати показник теплотворності не менше 5 кДж/кг.

Розділ III

ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ, ІНОЗЕМЦІВ ТА ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З УПАКОВКОЮ ТА ВІДХОДАМИ УПАКОВКИ

Стаття 12. Права громадян України, іноземців та осіб без громадянства у сфері поводження з упаковкою, відходами упаковки

Громадяни України, іноземці та особи без громадянства у сфері поводження з упаковкою, відходами упаковки мають право на:

безпечний для життя і здоров'я контакт з упаковкою;

безпечні для життя і здоров'я умови при здійсненні операцій з упаковкою, відходами упаковки.

Стаття 13. Обов'язки громадян України, іноземців та осіб без громадянства у сфері поводження з упаковкою, відходами упаковки

Громадяни України, іноземці та осіб без громадянства у сфері поводження з упаковкою, відходами упаковки зобов'язані:

дотримуватися вимог цього Закону та інших нормативно-правових актів з цих питань;

забезпечувати роздільне збирання відходів упаковки та надходження цих відходів до санкціонованих місць.

Розділ IV

ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ЗОБОВ'ЯЗАНИХ СУБ'ЄКТІВ, ОБОВ'ЯЗКИ ОПЕРАТОРА СИСТЕМИ

Стаття 14. Права зобов'язаних суб'єктів

Зобов'язані суб'єкти, які визначені цим Законом, мають право:

отримувати від органів державної влади та органів місцевого самоврядування інформацію щодо загальнодержавних, регіональних та місцевих програм поводження з відходами упаковки;

брати участь у розробці та реалізації загальнодержавних та місцевих програм поводження з відходами, охорони довкілля, в частині поводження з відходами упаковки;

обирати у відповідності з цим Законом спосіб виконання норм утилізації відходів упаковки;

брати участь у організації системи поводження з відходами упаковки та бути її учасниками.

Стаття 15. Обов'язки зобов'язаних суб'єктів

Зобов'язані суб'єкти щодо поводження з відходами упаковки зобов'язані забезпечувати утилізацію відходів упаковки відповідно до затверджених норм утилізації відходів упаковки, самостійно або шляхом укладання договорів з оператором системи.

Зобов'язані суб'єкти – учасники системи передають свої зобов'язання оператору системи щодо організації робіт із забезпечення збирання та утилізації відходів упаковки відповідно до затверджених норм утилізації, підготовки та погодження спеціально уповноваженим органом виконавчої влади у сфері поводження з відходами п'ятирічних програм діяльності, ведення обліку обсягів утворення відходів упаковки за видами матеріалів та звітності.

У випадку самостійного способу виконання норм утилізації зобов'язані суб'єкти щодо поводження з відходами упаковки зобов'язані:

вести облік обсягів утворення відходів упаковки за видами матеріалів;

здійснювати роздільне збирання відходів упаковки, що утворилися в процесі їх діяльності, за видами матеріалів, якщо інше не передбачено технологічними вимогами, які забезпечують утилізацію матеріалів відходів упаковки;

повертати відходи споживчої, групової і транспортної упаковки постачальнику;

забезпечувати приймання та утилізацію відходів упаковки, що утворилася в процесі обігу та споживання імпортованої, виробленої або реалізованої через торгівельну мережу їх продукції;

щорічно не пізніше 1 жовтня погоджувати в територіальних органах спеціально уповноваженого органу центральної виконавчої влади у сфері поводження з відходами та органах місцевого самоврядування програму

діяльності на наступний календарний рік щодо забезпечення обсягів утилізації відходів упаковки згідно з затвердженими нормами утилізації відходів упаковки;

звітувати в першому кварталі року, що настає за звітним, до територіальних органів спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері поводження з відходами та органи місцевого самоврядування про виконання норм утилізації відходів упаковки.

виконувати вимоги державних стандартів України та інших нормативних актів у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки;

Стаття 16. Обов'язки оператора системи

Оператори системи зобов'язані:

укладати договори із зобов'язаними суб'єктами про передачу їх зобов'язань, згідно статті 15 цього Закону, та з органами місцевого самоврядування і суб'єктами господарської діяльності, які здійснюють діяльність у сфері поводження з відходами упаковки щодо організації забезпечення роздільного збирання відходів упаковки та їх утилізації;

забезпечувати створення та ведення інформаційної системи поводження з упаковкою та відходами упаковки, постійне проведення моніторингу у цій сфері;

не пізніше першого кварталу року, що настає за звітним, подавати до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері поводження з відходами щорічний звіт про виконання п'ятирічної програми діяльності щодо забезпечення норм утилізації відходів.

Оператор системи не здійснює безпосередню діяльність із збирання, оброблення (перероблення), перевезення відходів упаковки для подальшої їх утилізації, а тільки укладає договори із зобов'язаними суб'єктами на організацію робіт з виконання норм утилізації відходів упаковки, таким чином, не підпадає під вимоги Закону України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності" стосовно ліцензування заготівлі, обробки окремих видів відходів як вторинної сировини.

Метою діяльності оператора системи не є одержання прибутку і його майно не розподіляється між засновниками або членами системи.

Оператор системи має право брати участь у тендерах та фінансувати роботи з інформування і навчання населення, реалізацію пілотних проектів щодо організації роздільного збирання відходів упаковки, розроблення та

супроводження програмних документів щодо забезпечення утилізації відходів упаковки.

Вартість послуг щодо організації робіт з забезпечення утилізації відходів упаковки відповідно до затверджених норм утилізації встановлюється оператором системи на кожний наступний рік в четвертому кварталі поточного року.

Формування вартості послуг щодо організації робіт з забезпечення утилізації відходів упаковки, здійснюється на підставі щорічних фінансових витрат та доходів, які забезпечують утилізацію відходів упаковки, по кожному виду матеріалу, з якого виготовлено упаковку, відповідно до затверджених методологічних засад формування та встановлення витрат на забезпечення утилізації відходів упаковки.

Вартість послуг щодо організації робіт із забезпечення утилізації відходів упаковки враховується у собівартості упаковки і упакованої продукції.

Оператор системи має бути зареєстрованим в спеціально уповноваженому центральному органі виконавчої влади у сфері поводження з відходами у встановленому порядку.

Розділ V

СИСТЕМА ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ УПАКОВКИ, НОРМИ УТИЛІЗАЦІЇ ВІДХОДІВ УПАКОВКИ

Стаття 17. Система поводження з відходами упаковки

Центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, оператор системи, зобов'язані суб'єкти вживають необхідних заходів щодо створення та функціонування системи поводження з відходами упаковки з метою забезпечення реалізації вимог цього Закону.

Система повинна забезпечувати організацію виконання зобов'язаними суб'єктами встановлених норм утилізації відходів упаковки.

Управління системою здійснюється оператором системи згідно розробленої ним п'ятирічної програми діяльності, затвердженої спеціально уповноваженим органом виконавчої влади у сфері поводження з відходами.

Стаття 18. Норми утилізації відходів упаковки

З метою запобігання та зменшення обсягів утворення відходів упаковки для зобов'язаних суб'єктів встановлюються такі норми утилізації відходів упаковки по роках після набуття чинності цим Законом:

- у перший рік – 15%;
- у другий рік – 20%;
- у третій рік – 25 %;
- у четвертий рік – 30%;
- у п'ятий рік – 35%.

Обсяги утилізації відходів упаковки на кожний наступний рік визначаються зобов'язаними суб'єктами щорічно відповідно до затверджених норм утилізації та обчислюються в залежності від планових обсягів виробництва та реалізації упаковки і пакувальних матеріалів, застосування упаковки для пакування, транспортування та реалізації продукції, утворення відходів упаковки.

Зворотна споживча і транспортна упаковка включається до норм утилізації відходів упаковки.

Після закінчення п'ятого календарного року, що настає за роком, в якому набрав чинності цей Закон, норми утилізації відходів упаковки на наступні роки встановлюються Кабінетом Міністрів України за поданням спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері поводження з відходами.

Розділ VI

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ, КОНТРОЛЬ ТА НАГЛЯД ЗА ЗДІЙСНЕННЯМ ДІЯЛЬНОСТІ ЩОДО ПОВОДЖЕННЯ З УПАКОВКОЮ ТА ВІДХОДАМИ УПАКОВКИ

Стаття 19. Органи, що здійснюють державне регулювання поводження з упаковкою та відходами упаковки

Органами, що здійснюють державне регулювання поводження з упаковкою та відходами упаковки, є Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері поводження з відходами, інші органи виконавчої влади та місцевого самоврядування відповідно до їх компетенції.

Методологічне та нормативно-правове забезпечення особливостей поводження з відходами упаковки здійснює спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері поводження з відходами.

Державне регулювання поводження з упаковкою та відходами упаковки реалізується шляхом впровадження заходів відповідно до законодавства.

Стаття 20. Компетенція спеціально уповноваженого центрального органу у сфері поводження відходами упаковки

Спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері поводження з відходами упаковки є спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері поводження з відходами.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері поводження з відходами упаковки у межах своїх повноважень:

забезпечує здійснення державної політики щодо поводження з відходами упаковки;

здійснює із залученням інших державних та недержавних організацій аналіз щодо обсягів щорічного обігу упаковки та складає щорічний баланс утворення та утилізації відходів упаковки в Україні;

контролює виконання зобов'язаними суб'єктами норм утилізації відходів упаковки;

забезпечує розроблення та погодження законодавчих і нормативних документів, що регулюють питання поводження з відходами упаковки;

забезпечує обмін інформацією з відповідними органами влади інших держав та міжнародними організаціями у сфері поводження з відходами упаковки;

забезпечує внесення пропозицій Кабінету Міністрів України щодо встановлення норм утилізації відходів упаковки;

забезпечує розроблення та впровадження заходів із збирання, перероблення та утилізації відходів упаковки в Україні, здійснення контролю за її реалізацією, а також включення їх до програмних документів щодо поводження з відходами, охорони довкілля та соціально-економічного розвитку України;

забезпечує розроблення та впровадження просвітницьких заходів серед населення України щодо необхідності залучення відходів упаковки у господарський обіг;

забезпечує розроблення та затвердження форм обліку та встановлення

термінів подання інформації щодо обсягів утворення, збирання, перероблення та утилізації відходів упаковки;

забезпечує розроблення та затвердження положення про реєстрацію операторів систем, встановлення вимог до розроблення та затвердження п'ятирічних програм їх діяльності;

забезпечує розроблення та затвердження положення щодо проведення тендеру та укладання договорів органами місцевого самоврядування з суб'єктами господарської діяльності у сфері поводження з відходами як вторинної сировини щодо забезпечення роздільного збирання відходів упаковки;

забезпечує здійснення екологічного контролю в зоні діяльності митниць щодо наявності в угодах на поставку в Україну товарної продукції, суб'єктами господарської діяльності - імпортерами продукції в упаковці, пункту стосовно утилізації відходів упаковки або вивезення їх з України, або наявності договору з оператором системи про передачу зобов'язань щодо організації робіт з забезпечення утилізації відходів упаковки відповідно до затверджених норм утилізації;

забезпечує проведення планових та непланових перевірок діяльності суб'єктів господарювання за додержанням ними вимог цього Закону та інших нормативно-правових документів у сфері поводження з відходами упаковки;

здійснює інші повноваження у сфері поводження з відходами упаковки відповідно до своєї компетенції.

Стаття 21. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері поводження з відходами упаковки

Органи місцевого самоврядування у сфері поводження з відходами упаковки забезпечують:

проведення контролю щодо виконання вимог законодавства про відходи упаковки;

організацію роздільного збирання відходів упаковки;

складання щорічного балансу утворення та утилізації відходів упаковки;

укладання договорів на тендерній основі з суб'єктами господарювання, які здійснюють діяльність у сфері поводження з відходами як вторинної

сировини, відповідно до положення затвердженого спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері поводження з відходами;

розроблення та впровадження місцевих заходів із роздільного збирання та утилізації відходів упаковки, включення їх у місцеві програмні документи щодо поводження з відходами, охорони довкілля та соціально-економічного розвитку місцевості;

надання на пільгових умовах в оренду приміщень, об'єктів інфраструктури, земельних ділянок для санкціонованих місць з роздільного збирання, заготівлі та утилізації відходів упаковки;

встановлення відповідно до законодавства порядку поводження з відходами упаковки в самостійних адміністративно-територіальних одиницях або їх об'єктах, що мають єдиний адміністративний центр.

Стаття 22. Державний контроль та нагляд за здійсненням діяльності щодо поводження з упаковкою та відходами упаковки

Державний контроль за здійсненням діяльності щодо поводження з упаковкою та відходами упаковки здійснюють спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері поводження з відходами та його регіональні органи, інші спеціально уповноважені на це органи виконавчої влади відповідно до їх компетенції, а також місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування згідно з законодавством.

Державному контролю щодо поводження з упаковкою та відходами упаковки підлягають:

забезпечення виконання зобов'язаними суб'єктами обсягів норм утилізації відходів упаковки відповідно до затверджених норм утилізації відходів упаковки;

дотримання суб'єктами господарювання у сфері поводження з відходами упаковки чинного законодавства, екологічних, санітарних та інших правил і норм, а також виявлення порушень цих вимог і вжиття заходів до їх усунення;

дотримання суб'єктами господарювання вимог, передбачених міжнародними угодами і договорами щодо поводження з відходами упаковки та їх транскордонного переміщення;

облік і звітність про відходи упаковки.

Державний нагляд за додержанням законів у здійсненні діяльності щодо поводження з відходами упаковки здійснюють органи прокуратури України в межах повноважень, передбачених законом.

Стаття 23. Повноваження органів державного контролю за здійсненням діяльності щодо поводження з упаковкою та відходами упаковки

Органи державного контролю за здійсненням діяльності щодо поводження з упаковкою та відходами упаковки відповідно до своєї компетенції мають право: перевіряти додержання вимог законодавства України, що регулює здійснення діяльності щодо поводження з відходами упаковки.

Органи державного контролю за здійсненням діяльності щодо поводження з відходами упаковки у разі виявлення фактів, що містять ознаки протиправної діяльності суб'єктів підприємницької діяльності у сфері поводження з відходами упаковки, передають такі матеріали відповідним правоохоронним органам і повідомляють про це спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань поводження з відходами.

Розділ VII

ПРАВОПОРУШЕННЯ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З ВІХОДАМИ УПАКОВКИ

Стаття 24. Правопорушення у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки

Правопорушеннями у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки є:

а) порушення вимог стандартизації, сертифікації у сфері виробництва упаковки, поводження з відходами упаковки;

б) перевищення виробниками упаковки гранично допустимих норм концентрації шкідливих та небезпечних речовин в упаковці;

в) не забезпечення виконання обсягів утилізації упаковки відповідно до затверджених норм утилізації упаковки;

г) ухилення зобов'язаних суб'єктів від виконання обов'язків щодо виконання норм утилізації відходів упаковки;

г) ухилення імпортерами товарів в упаковці від вивезення з України

відходів упаковки, що утворилися внаслідок реалізації чи споживання імпортованої ними продукції, або не виконання затверджених норм утилізації відходів упаковки;

д) порушення правил обліку, термінів і порядку подання інформації та звітності про відходи упаковки;

е) не забезпечення збирання та надходження відходів упаковки, що утворилася внаслідок споживання продукції, до санкціонованих місць;

є) не забезпечення роздільного збирання відходів упаковки за видами матеріалів;

ж) приховування, перекручування або відмова від надання повної та достовірної інформації за запитами посадових осіб, громадян та їх об'єднань про упаковку, відходи упаковки;

з) порушення вимог і правил відповідної нормативно-технічної та технологічної документації, погодженої в установленому порядку;

и) створення перешкод у здійсненні контролю за діяльністю суб'єктів господарської діяльності у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки;

і) порушення вимог порядку поводження з відходами упаковки в самостійних адміністративно-територіальних одиницях, що мають єдиний адміністративний центр.

Стаття 25. Відповідальність за правопорушення у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки

Особи, винні у порушенні законодавства, що регулює здійснення діяльності у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки, несуть адміністративну, цивільно-правову чи кримінальну відповідальність згідно з законами України.

Особи винні в правопорушеннях, передбачених підпунктами “б”, “г”, “г” статті 24 цього Закону несуть адміністративну відповідальність у вигляді штрафу у розмірі від 100 до 150 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Особи, винні в правопорушеннях, передбачених підпунктами “в”, “и” статті 24 несуть адміністративну відповідальність у вигляді штрафу у розмірі від 70 до 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Особи, винні в правопорушеннях, передбачених підпунктами “а”, “з”, “д”, “ж” та статті 24 несуть адміністративну відповідальність у вигляді штрафу у розмірі від 50 до 70 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Посадові особи, винні в правопорушеннях, передбачених підпунктами “е”, “є”, “і” статті 24 цього Закону несуть адміністративну відповідальність у вигляді штрафу у розмірі від 30 до 50 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Громадяни, винні в правопорушеннях, передбачених підпунктами “е”, “є”, “і” статті 24 цього Закону несуть адміністративну відповідальність у вигляді штрафу у розмірі від 1 до 5 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

У разі систематичного ухилення зобов'язаних суб'єктів від виконання встановлених норм утилізації відходів упаковки або укладення договорів з оператором системи, вони несуть фінансову відповідальність у вигляді штрафу у розмірі подвійної вартості, яку вони були зобов'язані сплатити за виконання послуг щодо організації робіт з забезпечення норм утилізації відходів упаковки, що встановлена оператором системи та діє на час визначення розміру штрафу.

Витрати на сплату зазначеного штрафу не враховуються у вартості упаковки і упакованої продукції.

Штрафи стягуються з винних осіб, за рішенням спеціально уповноважених органів в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

Стаття 26. Відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок порушення законодавства про упаковку та відходи упаковки

Суб'єкти господарської діяльності та громадяни України, а також іноземні юридичні і фізичні особи та особи без громадянства, зобов'язані відшкодувати шкоду заподіяну ними внаслідок порушення законодавства про упаковку та відходи упаковки, в порядку і розмірах, встановлених законодавством України.

Розділ VIII **МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО**

Стаття 27. Міжнародне співробітництво у здійсненні діяльності у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки

Україна бере участь у міжнародному співробітництві у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки відповідно до норм міжнародного права.

Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються правила міжнародного договору.

Участь України у міжнародному співробітництві у здійсненні діяльності у сфері поводження з упаковкою та відходами упаковки реалізується шляхом:

участі у роботі міжнародних організацій з питань розроблення нових методів утилізації відходів упаковки, сучасного обладнання, технологій перероблення та сортування відходів упаковки;

виконання міжнародних наукових програм, обміну інформацією, технологіями;

здійснення міжнародних професійних, наукових і виробничих контактів.

Розділ ІХ **ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ**

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Стаття 16 цього Закону набуває чинності з 1 січня 2009 року.

3. Кабінету Міністрів України у чотиримісячний термін:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

за поданням Міністерства економіки та Міністерства охорони навколишнього середовища забезпечити прийняття нормативно-правових

актів про встановлення механізмів економічного регулювання заходів щодо забезпечення утилізації відходів упаковки і зменшення обсягів їх утворення;

відповідно до компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом.